

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De vsu Enthymematum, & epilogus huius secundi libri. Cap. XLV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

De vsu Enthymematum, & epilogus huius secundi libri.

Cap. XLV.

DE vsu enthymematum, cum de vsu exemplorum & sententiarum dixerimus, breuiter est dicendum. Conficiuntur igitur enthymemata, vt alio loco diximus, ex propositionibus veris, ac etiam indicijs non longè petitis, neque obscuris, sed ex proximis & apertis, vt facilius in rudium animis imprimantur; quemadmodum fecisse sanctos patres, facile est obseruare. Cum aut quada abhibeantur ad confirmandū, quada ad refellendum; ex eisdem locis sumuntur, multo tamen crebrius, vbi catholicè viuatur, enthymemata adhibeantur ad confirmandum, quàm ad refellendum. Cum autem orator confutat peruersas vulgi opiniones, verbi causa voluptatem esse summum bonum: diuites esse beatos: voluptatibus esse indulgendum: mortem esse maximum malum; simulandum, dissimulandum; spectacula, & omnia oblectationum genera querenda: aut prauam aliquam opinionem, qua inuasit, studet euellere; abundare facile poterit propositionibus, tum sumptis à sacris literis, à traditionibus, ab Ecclesie auctoritate, & sanctorum patrum, & ab alijs, de quibus diximus, tum à locis communibus; in primis à definitione, ab antecedentibus, à consequentibus, & à causis, de quibus etiam egimus. Nos cum de materia Ecclesiastici oratoris, & de varijs probationibus, de quibus ratione commouendorum animorum dixerimus, iam ad tertiam huius operis partem quæ de elocutione Ecclesiastica erit, accedamus, monentes clericos, nè habentes concionem ad

L

popu-

populum, temerè disputationes instituunt contra hereticos, eorum argumenta non commemorent, nè fortè in vanitatis suspicionem incidant, & simpliciū mentibus scrupulos inijciant. In vniuersum dicant, miseros esse hereticos, relicta acie Christi, transfugisse ad aciem sathanae; nō posse quenuquam habere Deum patrem, qui Ecclesiam noluerit habere matrem; scelestam esse nouitatem, bene fundatam vetustatem non esse subruendam, martyrum sanguine, & doctissimorum sanctissimorumq; hominum vigilijs stabilitam Ecclesiam sequendam; sanctis concilijs, & tot seculorum incorruptis iudicijs confirmata Ecclesiae sanctae dogmata tenenda; transfugas esse hereticos, discipulos sathanae, perturbatores pacis, inimicos Dei, corruptores morum, seditionis magistros, & rerum publicarum euersores, seditiosos, perniciosae libertatis, vel potius licentiae authores. Nec etiam est neceſse hereticorum nomina, in catholicorum hominum coetu commemorare, sed vtilius duxerim, vt perniciosas eorum opiniones à doctissimis hominibus, multis iam seculis confutatas & explosas, silentio reijcerent, tempusq; rem preciosissimam, in explicatione diuinae legis, in gratiarum actione, in hortatione ad poenitentiam, & ad beatam vitam consequendam, ponerent.

FINIS SECVNDI LIBRI.

DE